

[نقاشی]

بازی تخیل با رنگ سیاه

[نگاهی به نمایشگاه حکیم در گالری اثر]

علی نصیر

رنگ سیاه پُر هیجان‌ترین و هراس‌آورترین رنگ در دنیای مادی است؛ پیام‌آور سکوت و نقطهٔ مقابل درخشش نور است؛ خصلتی مادی دارد که در هیچ‌رنگ دیگری به چشم نمی‌خورد. به نگاه بیننده، عمق می‌بخشد و زمینه‌ای است که هیچ‌سایه‌ای را بر نمی‌تابد. بازی تخیل با امکانات این رنگ، پلی می‌شود بین ماده و روح.

وحید حکیم رنگ سیاه را همچون عنصری قابل تغییر به کار می‌گیرد و، به این ترتیب، از تسلط رنگ سیاه و تأثیر مغناطیسی آن می‌کاهد.

آثار وحید حکیم در گالری اثر مجموعه‌ای است که مفهوم مرکزی‌اش، تأثیر است و ردی برجای گذاشتن؛ سطح است و عمق، تیرگی و روشنی و در لایه‌های بعدی سطوح، حضور و عدم حضور، پیدایی و ناپیدایی؛ حفظ و ثبت شدن است یا خاطره‌ای محو و حضور گمشدگی.

محدود کردن اثر به کم‌ترین واژگان، نشان می‌دهد که او نه پیرو فرمالیسم است و نه تنوع موضوع. این خلاصگی، شدت بخشیدن به تأثیر محتواست و غنای یک تجربهٔ حسی؛ تجربه‌ای که فضا می‌سازد و در آن، مرز بین حس و جان برداشته می‌شود؛ جایی که عدم ادراک و ادراک جدا از هم نیستند.